

”Fra Syrien til Samsø”

- Alternativets svar på flygtningesituationen og den globale ubalance

Vores verden er i disse år i en historisk ubalance. Krige, katastrofer og klimaforandringer har tvunget mere end 60 millioner mennesker på flugt og den stigende globale ulighed, får mennesker til at immigrere i håb om en bedre tilværelse og fremtid for deres børn og børnebørn. Alternativet forholder sig aktivt og konstruktivt til den globale ubalance. Her kan du læse om vores tilgang og konkrete ideer til, hvordan vi sammen løser de udfordringer, vi står overfor.

Vores udspil kalder vi fra Syrien til Samsø, fordi vi ønsker at spille en aktiv rolle hele vejen fra international konfliktløsning til vellykket integration i det danske samfund.

En global empati-, system- og klimakrise

Mennesker bevæger sig på tværs af grænser af mange forskellige årsager. Det er en del af vores natur, historie og skæbne. Søgen mod bedre levevilkår ligger til vores natur og gennem historien har migration været en helt naturlig del af samfundets udvikling – skabt nye kulturer, nye ideer, sprog og kunst.

Folkevandringer har været en afgørende del af den menneskelige historie. Udfordringen har igennem tiden været at sikre, at der er flere steder at migrere til end steder, det er nødvendigt at migrere fra.

Flygtningestrømme har på samme måde været gennemgående som konsekvens af krige, konflikt og nød. Det er der ikke noget nyt i.

Det nye er, at vi i disse år oplever en intensivering af bevægelsen af mennesker mod vores breddegrader på grund af klimaforandringer, ekstrem fattigdom og eskalerende konflikter og undertrykkelse - i særligt Mellemøsten og Nordafrika.

Som del af et globalt samfund har vi dels en naturlig egeninteresse i at adressere udfordringerne, men - ikke mindst - har vi et direkte medansvar for de udløsende faktorer, og dermed også et moralsk og etisk medansvar for at hjælpe og skabe stabilitet og en større global balance.

At finde modsvar til hhv. **empatikrisen, systemkrisen og klimakrisen** er en central del af de løsninger, vi peger på i Alternativet:

Empatikrisen kalder på løsninger, der i højere grad vægter udsatte menneskers rettigheder og behov. Flygtningekrisen og den stigende globale ulighed er også vores værdikrise. Vi er f.eks. nødt til at adressere helt grundlæggende problemstillinger, som at sikre:

- En ordentlig modtagelse, behandling og hjælp til mennesker på flugt
- En langsigtet og intensiveret udviklingspolitik, der skal sikre bedre levevilkår og rettigheder for verdens fattigste
- Et socialt ansvarligt arbejdsmarked på globalt plan

Systemkrisen vidner om, at vi ikke kan løse de store udfordringer selv, men har brug for forpligtende og solidariske samarbejder. Vi skal derfor nytænke og styrke det internationale samarbejde. Både europæisk og internationalt. Vi skal f.eks.:

- Intensivere indsatsen for at bekæmpe korrupktion og skattespekulation globalt
- Styrke gennemsigtigheden og demokratiet i de internationale organisationer
- Intensivere indsatsen for den næste globale økonomi, der skal erstatte den neoliberale tænkning

Klimakrisen kalder på akut handlen, der kan modvirke massive strømme af klimaflygtninge – på flugt fra sult, tørke og oversvømmelse og fra konflikter med rod i klimaforandringerne. Besvarer vi ikke klimakrisens udfordringer, er der ganske enkelte færre steder, hvor det i fremtiden er muligt at leve.

- Vi må ikke bruge flere ressourcer end kloden selv kan reproducere
- Vi skal begrænse temperaturstigningen til 1,5 grader
- Hjælpe massivt med opbyggende og forebyggende indsatser i de områder, hvor klimaforandringerne allerede har ramt hårdt og truer hele samfunds eksistens

Behov for langsigtede indsatser globalt, europæisk og herhjemme

Alternativet har en realistisk, men menneskelig tilgang til den humanitære krisesituation. Vi mener, at vi kan gøre langt mere, langt bedre. Det kræver vilje til samarbejde og en mere empatisk forståelse for global sameksistens. Vi er sammen om den klode, vi bor på.

Vi vægter troen på det enkelte menneskes værdi og skaberkraft højt. Som samfund kan vi blive meget bedre til at forstå og bruge mangfoldighed som en styrke og en ressource.

Vi har ligeledes en meget pragmatisk tilgang. I vores optik findes der ikke nemme eller billige løsninger på de globale udfordringer, vi står overfor. Behovet for en massiv indsats kan ganske enkelt ikke undervurderes. Der skal investeres langt mere i en langsigtet udvikling. Både for de kriseramte områder og for den mere traditionelle udviklingsbistand.

En bæredygtig løsning på en verden i ubalance kræver langsigtede visioner og indsatser på både internationalt, europæisk og nationalt niveau. Det er helt rigtigt, at vi skal hjælpe massivt i de områder, hvor de største udfordringer findes, men det betyder ikke, at vi som privilegerede samfund og nationalstater kan eller bør lukke os mere og mere om os selv. Vi løser ikke globale udfordringer ved kun at varetage egne interesser.

Herunder kan du læse mere om, hvordan vi i Alternativet ønsker at adressere udfordringerne på de tre niveauer. Fra udviklingsbistanden og den humanitære krise i Mellempøsten og Nordafrika, via det europæiske samarbejde til integrationsindsatsen herhjemme.

En mere ambitiøs udviklingsindsats

Det mest langsigtede svar på udfordringen er at adressere de forhold, der får mennesker til at flygte og migrere.

Naturligvis skal vi skelne mellem migranter og så flygtninge med et anerkendt beskyttelsesbehov. Men på den lange bane er det afgørende, at vi forstår og adresserer de forhold, der udløser såvel flygtninge- som migrationsstrømme. Klimaændringer - og som en konsekvens heraf - tørke, oversvømmelser og ekstrem fattigdom, krig og politisk forfølgelse og marginalisering er og vil med tiden kun blive en mere betydelig faktor.

Vi lever i en verden, der på én gang bliver mentalt og teknologisk mindre og på samme tid mere økonomisk og socialt ulige. Det er ikke bæredygtigt. Det avler uretfærdighed og konflikter, og det får naturligvis mennesker til at migrere og søge derhen, hvor der er overskud af muligheder og forlade de steder, hvor håbløsheden hersker.

Skal vi skabe balance i migrationen, er vi ganske enkelt nødt til at arbejde målrettet og intenst for at sikre, at der er flere steder med generel tryghed og færre steder med stigende desperation.

Det seneste år har Danmark desværre skåret i den langsigtede bistand. Samtidig går en stadig større del af dansk udviklingsbistand til at håndtere og hjælpe flygtninge i Danmark. Det har blandt andet resulteret i, at Danmark nu selv er den klart største modtager af den danske udviklingsbistand. Det er kortsigtet – da det er den globale ubalance og ustabilitet, der sætter mennesker i bevægelse.

Det, der er behov for, er langsigtede udviklingsindsatser, der mere ambitiøst og målrettet adresserer udfordringerne.

Alternativet ønsker derfor:

- At der sættes et loft for, hvor stor del af udviklingsbistanden, der bliver brugt i Danmark.
- At øge udviklingsbistanden til én procent af BNI, hvilket Danmark tidligere har bidraget med.

Vi er et af verdens rigeste lande, derfor skal vi fortsat være et af verdens mest ambitiøse og generøse lande. Danmark skal ikke bare være det bedste land i verden, men også det bedste land *for* Verden.

En fælles europæisk løsning på flygtningesituationen

I 2015 ankom over en million flygtninge til Europa. Over 3000 mennesker led i samme periode druknedøden i Middelhavet.

Men stadig udebliver et fælles og solidarisk svar på udfordringen. I stedet har vi fra europæisk hold svaret igen med yderligere sikring af Europas ydre grænser, militarisering af indsatser på Middelhavet og forhandlinger om kortsigtede aftaler med Tyrkiet.

Det er et fælles europæisk ansvar at sikre, at flygtninge, der kommer til vores grænser får en menneskelig og fair behandling. Det går ikke, at vi udliciterer vores ansvar til lande som f.eks. Tyrkiet, som ikke giver flygtninge den fornødne beskyttelse og assistance.

Det er ikke kun et spørgsmål om at udvise medmenneskelighed og empati, men også et spørgsmål om, hvordan vi lever op til de forpligtelser, der gør os til et værdigt medlem af det internationale samfund.

Intet land kan løfte opgaven alene, og de sidste års politiske udvikling vidner om, at en tilbagevenden til nationalstaten som løsningsramme hverken er ønskelig eller holdbar.

Det kræver en omstrukturering og demokratisering af det europæiske samarbejde, men ud fra de grundværdier og konventioner, hvori samarbejdet allerede er forankret.

Vi skal sikre de bedste og mest menneskelige rammer for en fælles europæisk flygtninge- og asylpolitik med udgangspunkt i vores internationale forpligtelser.

- EU bør fordele flygtninge ud fra en fordelingsnøgle, hvor lande modtager flygtninge efter kompetencer og kapaciteter
- Fordelingen skal baseres på fælles aftaler om en ordentlig modtagelse af flygtninge
- Vi bør oprette hotspots og modtagelsescentre for modtagelse af flygtninge på begge sider af Middelhavet
- Vi bliver nødt til at løfte i flok og de stærkeste må være villige til at bidrage mest

Flygtningesituationen har tydeliggjort en eksistentiel værdikrise for Europas politiske system og samarbejde. Vi står over for et akut behov for at nytænke det europæiske fredsprojekt, så det (igen) kan agere som modsvar til nutidens store udfordringer.

Massiv hjælp til konflikt-zoner og nærområderne

Det er efterhånden et velkendt ordsprog, at flygtninge flygter **fra** noget, ikke **til** noget. Det er der meget sandhed i.

Hvis mennesker, der lever en hverdag med krig og konflikt, i ekstrem fattigdom eller er underlagt politisk undertrykkelse, vælger at tage vejen mod eksempelvis Europa, er det for at komme væk fra en håbløs og farlig tilværelse.

Argumentet om, at mennesker søger mod Europa for at udnytte vores velfærd, negligerer desværre de forhold, der tvinger folk på flugt.

Det er en myte, at Europa er endemålet for verdens flygtninge. Mere end 90 pct. af alle fordrevne lever således i hjemlandet eller har kun krydset én grænse. Ifølge FN er den primære faktor for, at flygtninge overhovedet søger mod Europa således også, at hjælpen i nærområderne er utilstrækkelig, med mangel på basale forhold som mad, sundhed og skolegang for børn og unge.

Derfor skal hjælpen til konfliktområderne og nabolandene intensiveres massivt. Både i form af akut humanitær assistance, men også med langsigtede investeringer i infrastruktur som sundhed, uddannelse og arbejdsmarked.

Alternativet har tidligere foreslået en **fem-trins-plan**, der sammenfatter vores tilgang til den nuværende situation, hvor millioner af mennesker drives på flugt som følger af krige og ustabilitet i Mellemøsten og Nordafrika:

- Målrettet, markant hjælp i nærområderne
- Modtagerlejre på begge sider af Middelhavet
- Kvotefordeling mellem samtlige EU-lande
- Anstændig og kvalificeret modtagelse og behandling af flygtninge der kommer til Danmark
- Langsigtet Marshall-hjælp i Nordafrika og Mellemøsten

Som fundament og grundpræmis for alle indsatser skal vi selvfølgelig aktivt støtte diplomatiske indsatser for at skabe stabilitet, fred og forsoning i konfliktområderne.

Verdens bedste integration

Indsatsen for at hjælpe flygtninge slutter naturligvis ikke ved grænsen. Herhjemme skal vi levere en meget bedre velkomst og integration, end tilfældet er i dag.

Vi vægter troen på det enkelte menneskes værdi og skaberkraft højt. Som samfund kan vi blive meget bedre til at forstå og bruge mangfoldighed som en styrke og en ressource.

Historisk set har vi ikke været dygtige nok, men ofte er det desværre sådan, at de negative forventninger til integrationen gør, at udfordringen blæses helt ud af proportioner og den negative effekt på integrationen bliver selvforstærkende.

Vi er et af verdens rigeste, lykkeligste og mest velfungerende lande. Selvfølgelig kan vi levere en vellykket integration. Alt andet er uambitiøst.

Et opgør med den økonomiske myte

Der er behov for, at vi anlægger et langt mere dynamisk perspektiv på integration, så de ressourcer og den skaberkraft, nye borgere bringer med sig, får positiv opmærksomhed og bringes bedst muligt i spil.

I sig selv er det helt skævt at reducere debatten om menneskelig værdi til et rent samfundsøkonomisk spørgsmål. Vi har både en konventionsbetinget og en etisk, moralsk pligt til at hjælpe. Dertil er det ganske enkelt en myte, at vores samfundsøkonomi og model er truet som følger af det antal flygtninge, vi modtager i disse år. Derfor er det vigtigt, at vi siger fra, når den økonomiske bundlinje bliver anvendt til at skabe misvisende skræmmebilleder.

Selvfølgelig er det ikke gratis at modtage flygtninge, men selv hvis der i år bliver givet asyl til 25.000 mennesker, vil det i gennemsnit koste 560 millioner kroner om året i den tid, de er i Danmark. Det er kun lidt over en halv promille af de årlige samlede offentlige udgifter. Det er meget mindre, end hvad det koster at købe ét kampfly, og indfører vi en skat på finansielle transaktioner – som EU-kommissionen i øvrigt anbefaler - skaber vi et provenu på 6,5 mia. om året. Det er altså ikke et spørgsmål om velfærdsstatens overlevelse, men et spørgsmål om helt almindelige politiske prioriteringer.

Dertil kommer, at vi i Europa og i Danmark faktisk har behov for flere arbejdsdygtige borgere. Det behov vil kun vokse. Europas befolkning er ikke blandt den yngste og fødselsraten er bekymrende lav. Faktisk forholder det sig sådan, at hvis indvandringen til EU stoppede de næste 20 år, ville EU miste 33 millioner mennesker i den arbejdsdygtige alder, mens befolkningsgruppen af mennesker med behov for forsørgelse ville stige fra 28 procent til 44 procent.

Vi har helt basalt brug for de hjerner og hænder, der kommer hertil for at fremtidssikre vores arbejdsmarked.

Integration er social bæredygtighed

Vellykket integration handler om at sikre målrettede indsatser baseret på social bæredygtighed. Naturligvis skal vi yde hjælp og støtte til flygtninge, men vi har også et ansvar for at give vores nye medborgere menneskeligt ligeværd, en oplevelse af at bidrage til samfundet og af at blive værdsat som individer.

Vi bør i videst muligt omfang styrke meningsfulde og fokuserede indsatser, der fremmer kompetencer og kontakt mellem flygtninge og det øvrige samfund. Vi tror kort sagt på den enkeltes initiativ og på vores samfunds evne til at levere verdens bedste integration.

Bedre integration på arbejdsmarkedet er vigtig. Samtidig er det helt afgørende, at vi skaber de bedste betingelser for det, man kan kalde hverdagsintegrationen. Her spiller civilsamfundet en uvurderlig rolle, og den udvikling vi ser i disse år, skal understøttes og opmuntres. Vi vil arbejde for, at civilsamfundet får en stærkere stemme i politikudformning og i centrale politiske forhandlinger.

Der er i disse år et stort fokus på at skære i de sociale ydelser til flygtninge. I Alternativet mener vi, at det fokus burde være på at styrke de sociale fællesskaber. På den måde sikrer vi de bedste vilkår for en meningsfuld hverdag og dermed også et bæredygtigt fundament for aktiv deltagelse - på lige vilkår - i det danske samfund. Det gælder både for deltagelse på arbejdsmarkedet og et demokratisk hverdagsliv.

Civilsamfundsorganisationerne og de enkelte frivillige har spillet – og kan fortsat spille – en helt afgørende rolle for at forbedre integrationen og få flygtningene i job. Gode personlige relationer, adgang til ressourcestærke netværk og individuel anerkendelse er grundpillen i en vellykket integration.

Særligt fokuserer vi i Alternativet på at:

- Styrke de nære og meningsfulde relationer
 - o Øget inddragelse af civilsamfundet
 - o Bedre mulighed for højskoleophold som alternativ til midlertidig bolig
 - o Bedre muligheder for privat indkvartering og private sponsorater med inspiration fra den canadiske model
- Eliminere diskrimination og forskelsbehandlingen af flygtninge og etniske danske. Der skal gælde de samme rettigheder for flygtninge, som der gælder for danskere og omvendt.
 - o Afskaffelse af den diskriminerende integrationsydelse
 - o Styrket indsats for at bekæmpe racisme og diskrimination
 - o Styrket indsats for at skabe gensidig nysgerrighed og bevidsthed om hinandens baggrund og kultur
- Lette adgangen til arbejdsmarkedet og styrke fokus på de ressourcer, nye medborgere kommer med.

ALTERNATIVET

- o Øget fokus på iværksætterier og innovation. F.eks. gennem mikrolån og mentorordninger
- o Styrket samarbejde mellem kommuner, erhvervsliv og civilsamfund for en bedre beskæftigelsesindsats
- o Afbureaukratisering, så integrationsindsatsen begynder allerede i asylcentre
- Øge fokus på psykiske og sociale forhold for flygtningebørn
 - o Lancering af en handlingsplan for bedre integration og trivsel for flygtningebørn

Vi kan levere verdens bedste integration, hvis vi alle - på tværs af samfundsgrupper og sektorer - bidrager. Kommuner, virksomheder, arbejdstagere, civilsamfundet og naturligvis flygtningene selv udviser allerede et imponerende stort engagement.

Kontakt:

Integrations- og udlændingeordfører

Josephine Fock

Tlf. 61624658

Udenrigsordfører

Rasmus Nordqvist

Tlf. 61624655

Pressechef

Magnus Harald Haslebo

Tlf. 61623153